

Чому Бубка не міг проголосувати проти відсторонення Росії?

Антифейк для тих, хто цікавиться спортом, РФ та заявами щодо України. Показуємо на пальцях, що вказувало на брехню у реченні: «Бубка проголосував проти відсторонення Росії від участі в Олімпіаді»? і чому не варто було поширювати цю нісенітницю.

Чому Бубка не міг проголосувати за Росію?

Рішення щодо відсторонення російських атлетів від міжнародних змагань на чотири роки було ухвалено на засіданні Всесвітньої Антидопінгової Агенції дев'ятого грудня в Лозанні. Представники олімпійського руху підтримали одноголосне рішення виконавчого комітету. До цього воно було схвалене олімпійським самітом і виконкомом МОК. Цю позицію також підтримали й в Міжнародному паролімпійському комітеті <http://bit.ly/2YSB8hL>

Проте жодних голосувань щодо цих рішень в Міжнародному Олімпійському Комітеті, членом якого є Бубка, не проводилося. Уявляєте, самої події просто таки не було! Офіційна позиція НОК – тут <http://noc-ukr.org/news/19491/>

Звідки все почалося?

Спортивне видання Чемпіон опублікувало неправдиву новину, мовляв, керівник олімпійського нацкомітету Сергій Бубка проголосував проти заборони Росії виступати на Олімпіаді. Ба більше – ніби-то спортсмен за те, “щоб дозволили деяким спортсменам брати участь під прапором Росії”.

Вгадайте, яке першоджерело? Якийсь незрозумілий твіттер-аккаунт Andryulik. Ні хто це, ні звідки у нього така інформація, ні чому йому можна довіряти не уточнюється. Ми вже не кажемо про те, що писати новини на основі повідомлень у соцмережах непотрібно. На заборах теж багато чого пишуть. Як мінімум, інформацію треба перевіряти.

Брехня про Бубку рознесли численні сайти. При чому деякі з них <http://bit.ly/2tgBfI6> настільки вперто не бажають перевіряти джерела, що посилаються на схожу публікацію на сайті Гордон <http://bit.ly/2PTlM8q>, але трирічної давнини. МОК тоді ухвалив рішення допустити збірну Росії на Олімпіаду-2016 в Ріо. На засіданні серед членів виконкому був присутній і Бубка.

Саме ж видання «Чемпіон» згодом вибачилося перед читачам за

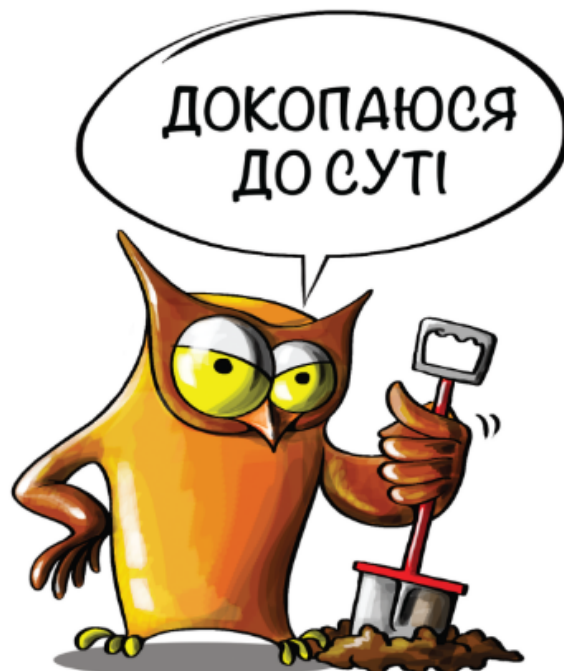
розміщення не перевіреної новини. Щоправда зробили це недолуго – люди, що не читають новини до кінця, можуть цього і не помітити.

Так само спростування написали кілька медіа: але із заголовками “Бубка голосував проти відсторонення Росії від Олімпіади: правда чи ні”, де спочатку переповідають фейкову інформацію, а тоді – розказують правду. До правди переважна більшість просто не дочитає.

Сергія Бубку можна критикувати за його політичну діяльність, можна перевіряти його на причетність до корупції в спорті (а такі звинувачення нещодавно лунали <http://bit.ly/35ss2uG>). Але висловлювати своє непривітне ставлення до нього через фейкові повідомлення – хибний шлях. Раптом знайдуться докази його справжньої провини, до ваших аргументів після поширених фейків уже ніхто не прислухається.

Яких доказів бракує у справі по вбивству Шеремета?

ЗБЕРІГАЙМО СПОКІЙ ТА ОБ'ЄДНУЙМОСЯ

Ні, ми не культивуємо ультра націоналістичні ідеї і не сповідуємо культ арійської раси, але у відповідь на ваші повідомлення та прохання написати про брифінг МВС, звернемо увагу на кілька нюансів:

1. Брифінг у четвер ввечері – показовий, адже так роблять піар-фахівці. Вечір четверга – один із найкращих для «запуску теми».
2. Поки проводили обшуки у підозрюваних, паралельно вийшли на брифінг – ні, це не насторожує. Просто, зазвичай, спочатку проводять слідчі дії, перевіряють алібі, а тоді з пакетом

доказів виходять до журналістів.

3. Десятки медіа написали про те, що «затримали вбивць». Насправді, ні – затримали ПІДОЗРЮВАНИХ у справі. Винними їх може назвати тільки суд. Це називається презумпція невинуватості – ніхто не може називати людину винною або злочинцем до тих пір, поки її вина не буде доведена у суді.

4. Маніпуляція, яку використовували під час брифінгу, називається – «вирвати з контексту». Передивіться брифінг і побачите самі.

5. Дуже рекомендуємо подивитися, що вдалося «накопати» журналістам Слідство інфо два роки тому – фільм-розслідування «Вбивство Павла». Лінк тут: <http://bit.ly/2tmBku0>

Зберігаймо спокій і ~~–ч–и–с–т–и–м–о–~~ ~~–к–у–л–е–м–е–т–~~ і аналізуємо слова, слідкуємо за руками і доказами.

Циклічні фейки: як протидіяти?

Наша пісня гарна й нова, починаймо її знова. Ну от скільки можна? Знову цей заїжджений фейк: «на Волині невідомі на автомобілі викрали чотирьох дітей, котрих здали на органи». Знаємо-знаємо – зараз ви нам напишете, що і без нашого спростування зрозуміло, що це побрехеньки.

Понад сто тисяч поширень в пабліках, засилля в месенджерах. Навіть волинській поліції вкотре довелося пояснювати: «з початку року на території області не зареєстровано жодного факту викрадення дітей. Прохання до представників ЗМІ не поширювати сумнівну та не перевірену інформацію» <http://bit.ly/2RYGJSp> Тож скільки б не з'являлися такі фейки, ми не втомимося їх спростовувати.

Цей фейк належить до циклічних: щороку з'являється в різних регіонах України у різних інтерпретаціях: «знайшли дітей без органів», «чорна ауді на польських номерах викрадає дітей», «чорна BMW без номерів викрадає дітей на органи» і т.д. Але

майже в усіх випадках закликають «берегти своїх дітей».

Останній спалах таких повідомлень спостерігався цьогоріч у червні <http://bit.ly/36ExoTR> Тоді правоохоронцям також довелося спростовувати побрехеньки <http://bit.ly/35qIcVi>

Але є одна важлива відмінність: якщо минулого разу в поліції просто просили не розповсюджувати неперевірену інформацію, то зараз застерігають: «відомості з приводу неправдивого повідомлення поліція внесла до журналу єдиного обліку заяв та повідомлень громадян про кримінальні правопорушення та інші події. Проводиться перевірка».

Тобто якщо авторів фейку знайдуть – вони відповідатимуть за свої вчинки. Який не який, а прогрес.

За якими ознаками можна розпізнати фейк:

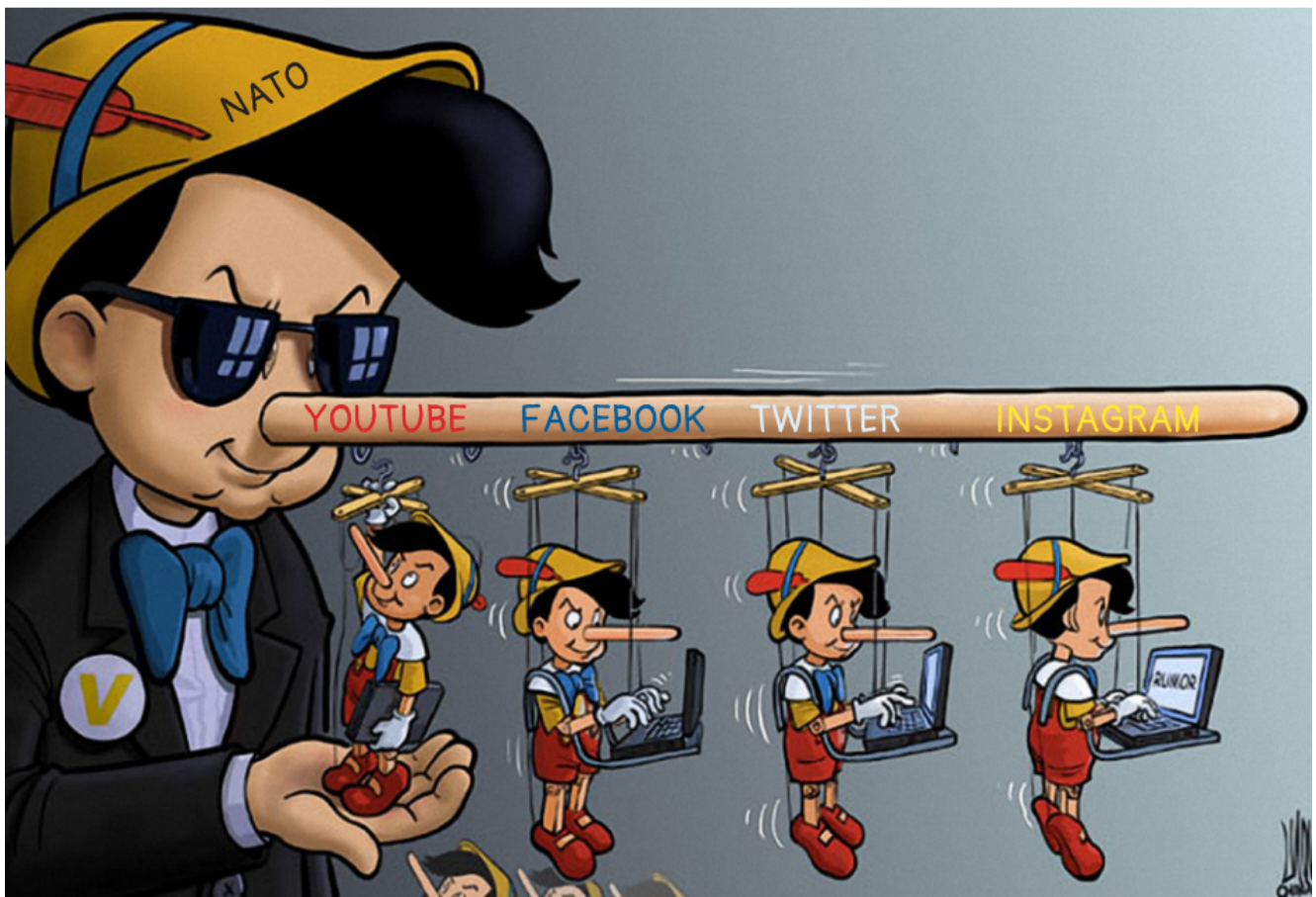
- Брехнею зазвичай хочуть вичавити з нас емоції – співчуття, жалість або страх.
 - Така інформація зазвичай не має автора, в тексті посилаються на анонімні джерела, невідомих очевидців або ж просто “місцевих мешканців”.
 - Ілюстрація до таких новин найчастіше “показова”: наляканій дитині рукою затуляють рота, цукеркою заманюють до машини, рука на склі тощо.
 - Поширюють все це сайти-сміттярки, назви яких ви забудете вже через кілька хвилин.
 - Перш, ніж поширювати таку інформацію, поставте собі питання: хто про це говорить? Звідки ця людина про це може знати? Що про це говорять офіційні джерела?
-

Як НАТО купувало вподобайки в Фейсбуці

Хочете знати, скільки коштують вподобайки? Тоді вам до нас. Сьогодні ми вам розкажемо, як Дослідники Центру стратегічних комунікацій НАТО намагалися купити популярність в соціальних мережах.

Чотири місяці фахівці перевіряли, чи можуть соцмережі протидіяти фейкам і маніпуляціям. Результати невтішні. Виявляється, задурити голову так званому штучному інтелекту з його численними алгоритмами простіше простого. Достатньо підкинути грошенят. Скільки? 0, ви будете здивовані!

ЯКІ СОЦМЕРЕЖІ КРАЩЕ ПРОТИДІЮТЬ ФЕЙКАМ ТА МАНІПУЛЯЦІЯМ?

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Отже, як усе було?

Щоб з'ясувати, наскільки просто маніпулювати в мережах, дослідники звернулися до компаній, які пропонують клієнтам «роздути» свою присутність у соцмережах. Звісно, все це за гроші. Ціна питання – €300. Усього було задіяно 11 російських компаній, 5 європейських і по одній з Польщі, Німеччини, Франції та Італії <http://bit.ly/2t6onEo>

За цю плату “продавці рейтингу” «обробили» 105 дописів замовника. Як наслідок – під ними з'явилося 3530 коментарів, 25 750 вподобайок і понад 20000 переглядів. Сам профіль отримав 5100 нових підписників на чотирьох платформах: Facebook, Twitter, YouTube та Instagram.

Вивчивши облікові записи, залучені до проплачених операцій, дослідники виявили 18 739 сфальсифікованих взаємодій. Навіть через місяць після завершення угоди 95% фейкових профілів, які залишали коментарі або ставили вподобайки, лишалися активними.

Оприлюднені висновки свідчать, що зловмисна та несанкціонована діяльність, підтримувана “продавцями рейтингу”, часто лишається непоміченою. «Маніпулювання соцмережами – це нова межа для тих, хто прагне впливати на вибори, поляризувати суспільну думку та «заговорити» справжні політичні дискусії», – йдеться у звіті.

Кому це потрібно?

Переважна більшість фейкових взаємодій мали комерційний характер. Дослідники зауважили, що ці самі облікові записи є на 721 політичній сторінці, серед них – 52 урядові та навіть профілі двох очільників держав. Невідомо, хто саме стоїть за проплаченими маніпуляціями. Власники фейкових сторінок можуть самостійно платити постачальникам. Але це також можуть бути прихильники або й опоненти певних політиків.

Дослідники визначили сотні постачальників послуг – практично всі російського походження. Зазвичай вони використовують ботів для перегляду відео та поширення публікацій у Twitter. Або більш складні маніпуляції, в яких не обійтися без людей. Такі

профілі можуть залишатися в інтернеті роками, перш, ніж їх виявлять.

Але часом це вдається зробити в дуже короткі строки. Наприклад, нещодавно ми разом з вами вивели на чисту воду фейсбукбота, який протягом місяця поширював дописи антиукраїнського змісту. Наразі його заблоковано <http://bit.ly/34ejQN1>

Які соцмережі найкраще протидіють фейкам?

У ході експерименту дослідники створили власні несправжні профілі, які використовували для завантаження маніпулятивного вмісту. Facebook призупинив 80% фейкових облікових записів, Twitter – 66%, а Instagram – 50%. YouTube не призупинив жодного.

Натомість YouTube, що належить Google, не враховував фейкові перегляди. Він також виявився найдорожчим для придбання переглядів. А це, як запевняють дослідники, зменшує кількість маніпуляцій. За 10 євро можна отримати всього 3267 переглядів. Для порівняння, в Instagram за ці гроші можна купити 13 000 переглядів.

«Хоча боротьба проти дезінформації і координованої неавтентичної поведінки далеко не закінчена, важливий висновок нашого експерименту полягає в тому, що різні платформи не однаково погані. Деякі значно кращі у виявленні та видаленні маніпулятивних облікових записів і активностей», – йдеться у висновку.

Відео про відомого в інтернеті, але неіснуючого насправді лайф-гуру і коуча Сантьяго Сваллоу дивіться тут <http://bit.ly/2qMiNP8>

Зеленський поставив Путіну ріжки?

12 тисяч репостів відвертого фотофейку. Те, що це фотошоп – видно неозброєним оком. Силует путіна „прикріпили“ до фото Зеленського та Макрона, ніби президент України ставить „ріжки“ президенту РФ.

Скріншот Макрона і Зеленського взято з трансляції 112 каналу (трансляція Самміту). Путін вставлений в зображення і доволі грубо. А тисячі користувачів почали поширювати.

Хочемо сказати одне: Зеленський може подобатися, Зеленський може не подобатися, ви можете підтримувати або засуджувати його дії, але це не привід поширювати фейки та маніпуляції.

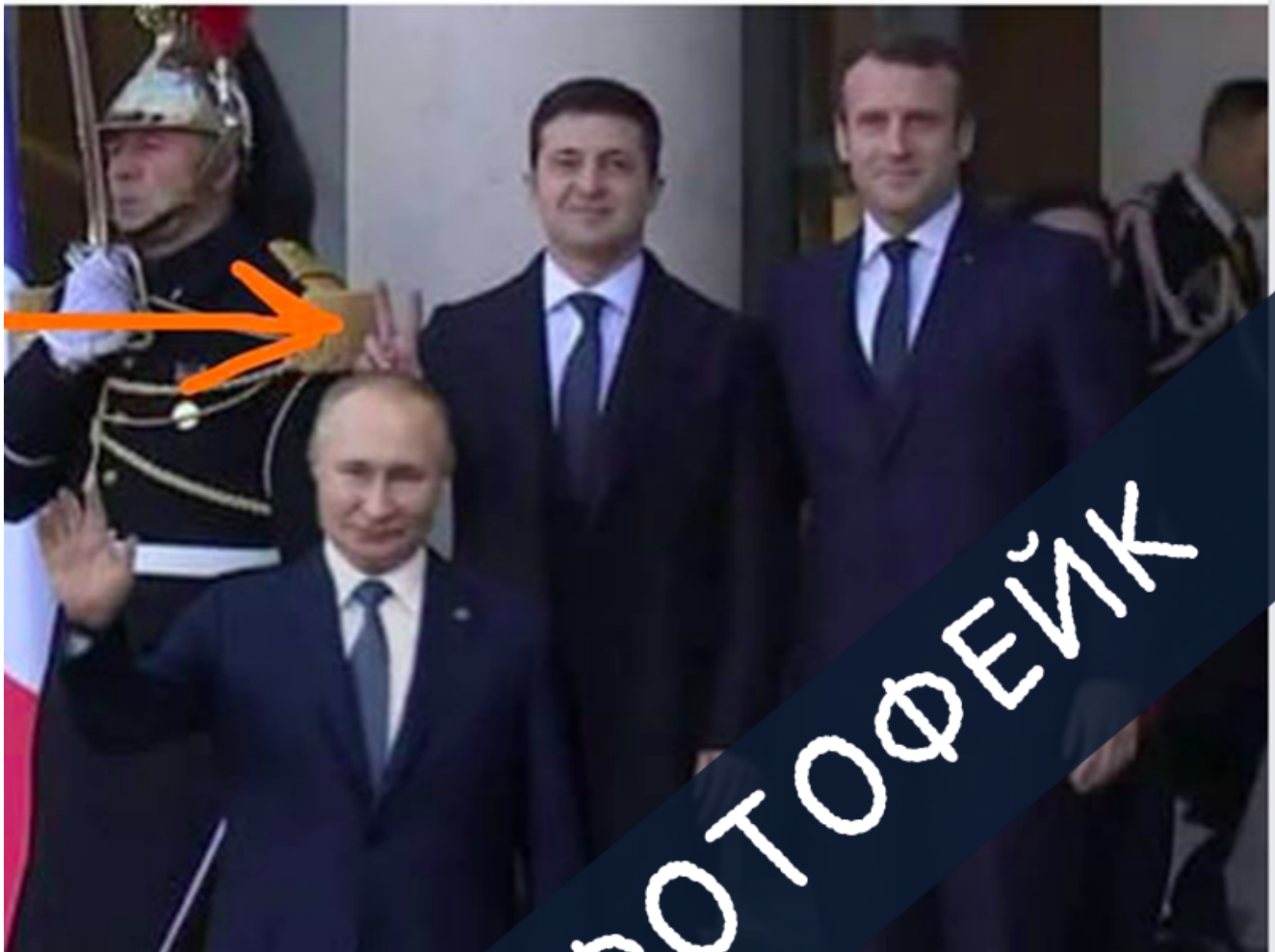
Станислав Громов

9 грудня о 17:55 · 🌐

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Отличное фото)))

👍😂❤️ 1,3 тис.

273 коментарі 12 тис. поширень

„Слугу народа“ зняли з етеру російського телеканала

Один день. Рівно стільки протримався український серіал «Слуга народа» на російському каналі ТНТ. Спочатку з нього вирізали жарт про Путіна <http://bit.ly/38qP2MB>, а потім взагалі зняли з етеру.

"Слуга народу"
на Москву!!!

Тобто "скасували"?
Вчора ще ж
показували?

Раніше в телепрограмі було написано, що серіал, в якому головну роль виконав чинний президент України Володимир Зеленський, транслюватимуть щонайменше 12 і 13 грудня. Однак тепер у цей час там вказані інші фільми. При чому вони кілька разів змінювалися – це свідчить про те, що рішення ухвалювалося поспіхом.

На каналі заявили, що від самого початку не збиралися показувати більше трьох серій. Анонс про щоденний показ був лише «маркетинговим ходом з підвищення впізнаваності платформи».

У травні компанія «Яндекс» придбала в міжнародного дистриб'ютора Echo rights ексклюзивні права на інтернет-показ на території Росії серіалу «Слуга народа». Цей же дистриб'ютор ухвалював рішення про продаж прав на трансляцію серіала російському „ТНТ“.

У студії „Квартал 95“ не відповіли на запитання, на яких умовах здійснюватиметься показ „Слуги народу“ на російському телеканалі, а також чи отримає студія роялті з цього показу <http://bit.ly/2YDFGsa>

P.S. Не думали, що доведеться перевіряти цю інфу. Ніби ж все і так зрозуміло. Але #дякуємощопишете!

Держреєстр виборців позначив Крим російським

UPD: Інформацію на картах уже оновили. Наразі Крим не позначається як РФ. Читайте у коментарях офіційне роз'яснення. Також пояснення є в тексті посту нижче.

Крим – це Україна. Це варто згадати усім. Особливо державним органам влади.

ОФІЦІЙНИЙ ВЕБ-САЙТ

ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ВИБОРЦІВ

ПО ТОЙ БІК НОВИН

ГОЛОВНА

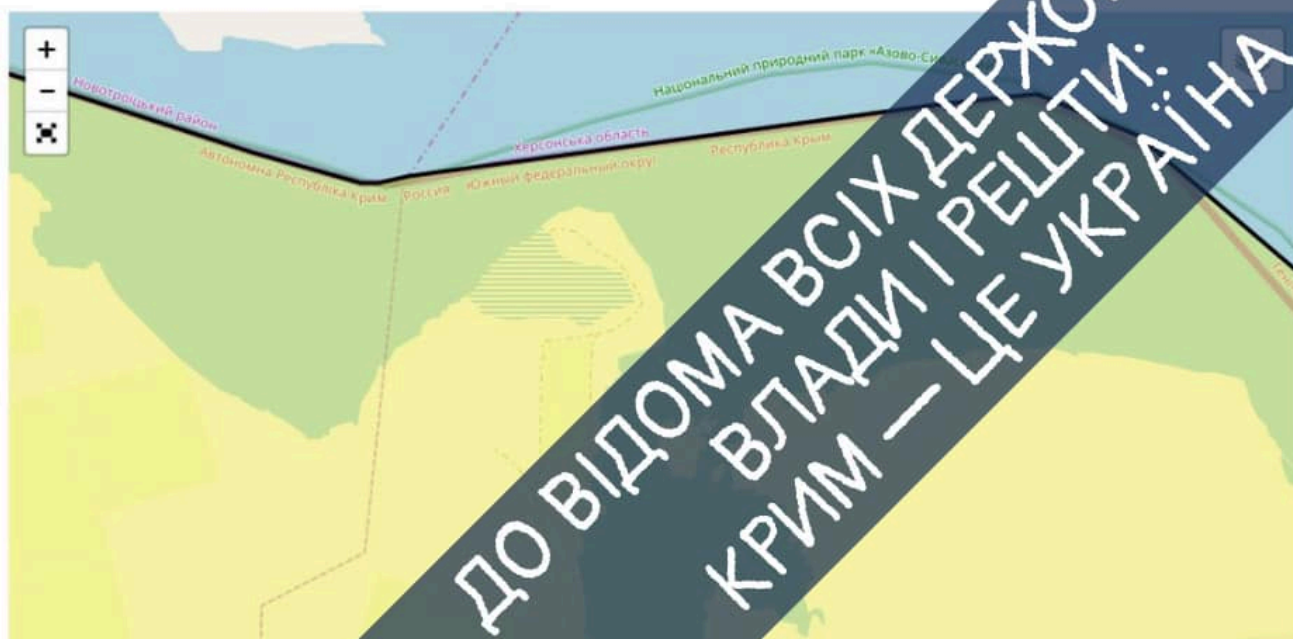
ОРГАНИ РЕЄСТРУ

ВИБОРЦЯМ

ПОЛІТИЧНИМ ПАРТІЯМ

ОРГАНИ РЕ

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД (З ІНФОРМАЦІЄЮ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ЧИ ПРИЗНАЧЕННЯ ПЕРШИХ МІСЦЕВИХ ВИБОРІВ)
АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ

Держреєстр виборців України на мапі об'єднаних територіальних громад, що розміщена на їхньому сайті, позначив Крим як російський «Южный федеральный округ» <http://bit.ly/2rrF4Kf> При чому ця позначка чергується з коректним написом «Автономна Республіка Крим». Хочеться вірити, що це помилка, а не політика «і вашим, і нашим». Щоб, часом, ніхто не образився?

Переконайтеся самі: переходимо на сайт Держреєстру й обираємо на головній сторінці розділ “Об’єднані територіальні громади”. З’являється мапа України, поділена на регіони. Натиснувши на контур півострова, наближуємо його межу з Херсонською областю. Там і будуть ці позначки — вздовж усієї лінії адміністративного поділу.

UPD2: Наразі карта уже з „українським“ Кримом. „В якості шару карт, на який накладаються виборчі геопросторові дані,

використовувався некомерційний електронний картографічний інтернет-ресурс – проект OpenStreetMap. Через правило „map what’s on the ground“ (додавайте на мапу те, що є насправді), встановлене радою редакторів проекту OpenStreetMap, Кримський півострів, анексований Росією, відображається як спірна територія“, – пояснює керівник Служби розпорядника Держреєстру.

UPD1: Геодані із позначками РФ взяті з OpenStreetMap. Тому питання саме до цієї „контори“: чому вони визнають анексію Криму.

Нагадаємо, нещодавно компанія Apple на території Росії почала відображати Крим і Севастополь «російською» територією в своєму додатку «Погода». При цьому в материковій частині України і на анексованому півострові Севастополь, Сімферополь, Керч та інші міста не відображаються ні частиною України, ні частиною Росії. Депутати Європарламенту надіслали компанії Apple листа у якому закликали виправити позначення півострова у відповідності до міжнародного права <http://bit.ly/2RJj9sn>

Артем Мирошніченко: що відомо про вбивство та до чого тут мова?

За ці кілька днів нас просто завалили повідомленнями з питанням: за що вбили волонтера з Бахмута Артема Мирошніченка. Чи справді напад був через мову чи, може, це маніпуляція і спроба створити «сакральну жертву».

За даними поліції – активіста вбили «безпричинно». Родичі й друзі активіста наполягають – нападники били Артема через те,

що він відповідав їм українською мовою.

АРТЕМ МИРОШНИЧЕНКО:
ЩО ВІДОМО ПО СПРАВІ
І ДО ЧОГО ТУТ МОВА?

Версію про напад на активіста через українську мову поширив Український тиждень <http://bit.ly/2sgmDs0> Після чого вона розлетілася десятками ЗМІ і дописами в соцмережах.

Артемівський суд називає інформацію про те, що цей злочин був скоєний на ґрунті ненависті до української мови та України – недостовірною. «Поширена в багатьох публікаціях і соцмережах інформація ґрунтується на неправдивих даних. У ході закритого судового засідання, яке проводилось судом другого грудня, таких фактів не встановлено та не виявлено» <http://bit.ly/36nktFI>

Головний редактор журналу „Український тиждень“ Дмитро Крапивенко у відповідь на критику на своїй фейсбук-сторінці звернув увагу на те, що джерела, з яких отримана інформація –

достовірні. <http://bit.ly/347hAay>

Ми поспілкувалися з братом активіста, який переконаний, що на Артема напали через його проукраїнську позицію та українську мову.

Ми спробували зібрати докупи все, що є по цій справі. Остаточну крапку в цій історії поставить слідство.

Як усе було

П'ятого грудня помер активіст волонтерської групи «Бахмут Український» Артем Мирошніченко. За тиждень до цього хлопця жорстоко побили: перелом основи черепа. Артему провели складну операцію. Весь цей час він перебував у комі.

З матеріалів справи, озвучених на засіданні суду, стало відомо, що на Мирошніченка напали два п'яних хлопці: 16-річний боець змішаних бойових мистецтв і його 17-річний друг, торік судимий за пограбування.

Відеокамери з навколишніх будинків і відеореєстратор з машини зафіксували, що вони наздогнали Мирошніченка неподалік його дому. Один із них почав його гемселити руками й ногами. Коли Артем впав, нападник ударив його головою об бетонну плиту <http://bit.ly/2RDeubG>, <http://bit.ly/2LCDrQA>, <http://bit.ly/36pS1mD>

Непритомного чоловіка помітила продавчиня з кіоску неподалік. Вона його впізнала, але спочатку пішла до його родичів, які вже і викликали швидку та поліцію. Старшого нападника затримали наступного ранку. Йому інкримінують умисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть – карається позбавленням волі від семи до десяти років. Вирішується доля неповнолітнього, який в момент нападу стояв поруч <http://bit.ly/2P6innQ>, <http://bit.ly/2LDXa2w>, <http://bit.ly/2Yyqdd3>

Водночас голова правління Центру прав людини Тетяна Печончик

стверджує – на суді було встановлено, що до побиття активіста причетні обидва нападники. <http://bit.ly/2rnlTRN>

Це нам підтвердив і брат Артема – Сергій Мирошніченко. Ба більше – за його словами, спершу Артемові вдалося втекти. Бити почали, коли наздогнали вдруге – тобто, його свідомо переслідували. Щоправда, ані на сторінці поліції, ані на сторінці Артемівського суду про це не зазначено.

Мотиви нападу

Очільник поліції Бахмута Ярослав Меженний каже, що нападники «безпричинно» почали бити Артема. Потім хотіли його пограбувати, але за неуточнених причин не змогли забрати сумку. Тож залишили побитого активіста і пішли додому.

Поліцейським нападники пояснили, що просто хотіли потренуватись. «Той, хто нападав, був більше п'яний. Він займається боксом і вирішив перевірити свої навички», – розповів Меженний.

За свідченнями одного з нападників Миколи Барабаша, Артем перший до них звернувся, штовхнув, а потім вони його вдарили. Після побиття Артем продовжував за ними йти, вони нібито хотіли віддати йому паспорт та телефон, але Артем не брав.

Інший підозрюваний Олександр Баришок заперечує, у нього є своя версія події:

«Я одразу помітив, що Артем з бородою. Коля запропонував його побити, а я йому кажу: «Не треба, він же богослужитель». Але Коля мене не послухав, побіг за ним, я теж став бігти за ними. Коли наздогнав, просив його не бити, але він мене не слухав, а тільки ставав агресивним. На прохання чоловіка не чіпати його теж не реагував. Потім Коля, взявши чоловіка за руку, вдарив, чоловік впав і вдарився об асфальт.

Після першого удару чоловік відключився, ми його обперли об дерево. Я почав іти геть. Обертаючись, бачив, що Коля ніби відпрацьовує на ньому удари і лазить по кишенях. Потім Коля мене наздогнав і ми прийшли до мене додому. Я готовий

відповісти за свої вчинки, але нехай не вішають на мене всю вину». <http://bit.ly/347GuGP>

Досудовим розслідуванням встановлено, що вдома хлопців зустріла мати Баришка. Вона розповідала, що її син був тверезий, а Барабаш п'яний і його рука і берці були в крові. Вона почула розмову підозрюваних, коли Барабаш пропонував Баришку піти добити когось.

Брат убитого Сергій Мирошніченко не вірить у версію поліції про випадковий напад і вважає, що на Артема напали через його проукраїнську позицію та україномовність зокрема. «Одна жінка чула крики нападників, коли вони почали чіплятися до брата. Той їм щось відповів і вони голосно запитали: «А ти можеш на нормальном язикє ґаваріть?!»

За його словами, вона — єдиний свідок трагедії — пізніше відмовилася від своїх слів, у поліцію йти відмовляється, оскільки боїться помсти. «Немає сумнівів, що причиною нападу стала саме українська мова — підсудний забажав перекладача з української на першому засіданні. Це перший факт. Потім його захисниця сказала, що мову він знає, але сама говорила під час засідання весь час тільки російською».

Слова Сергія підтверджує Оксана Болотюк, начальниця відділу Бахмутського бюро правової допомоги, керівниця ГО “Бахмутська ліга правозахисників”. Вона каже, якщо жінка все ж дасть показання, буде додана інша стаття. «Її показання кардинально вплинули б на цю справу. Ми би розуміли, як нам далі діяти. Для нас дуже принципово довести, що це напад саме на українців, які бережуть свою мову на Донбасі» <http://bit.ly/36jGgho>, <http://bit.ly/36w03J1>

Олександру Баришку обрали запобіжний захід — 60 днів тримання під вартою. Вчора мало відбутися ще одне судове засідання, на якому мали обрати запобіжний захід Миколі Барабашу, але повідомили про замінування зали суду, тому судове засідання перенесли.

Остаточну крапку у цій історії поставить слідство. Наразі офіційні органи заперечують версію, що Мирошніченка вбили через українську мову.

Проте, на цю версію вказують неофіційні джерела. Наразі Сергій Мирошніченко шукає свідків, які могли бачити його брата та нападників в день трагедії. Зокрема, йдеться про людей, які були в той час на зупинці (попередньо 4 людини), авто з відеореєстраторами, які стояли або їхали в районі по вулиці Горького, в районі зупинки тролейбуса “вул.Шевченка”, поштового відділення #7 близько 21:00 <http://bit.ly/2E7AbII>

Кардіохірург Тодуров рекламує екстрасенса Кашпіровського

Ми не могли не відреагувати. Навіяно останніми подіями.

Кардіохірург Тодуров рекламує у себе на сторінці Кашпіровського. Того самого, який 30 років тому лікував через телевізор.

„Цілитель“ Кашпіровський рекламує Тодурова і дякує Гордону. Тому самому, який розказував про „медичні пірамідки Шинсе“ від усіх хвороб.

Десь одна Ольга Богомолець дістає свою колекцію ікон.

Згадуємо Уляну Супрун, доказову медицину і міжнародні протоколи лікування.

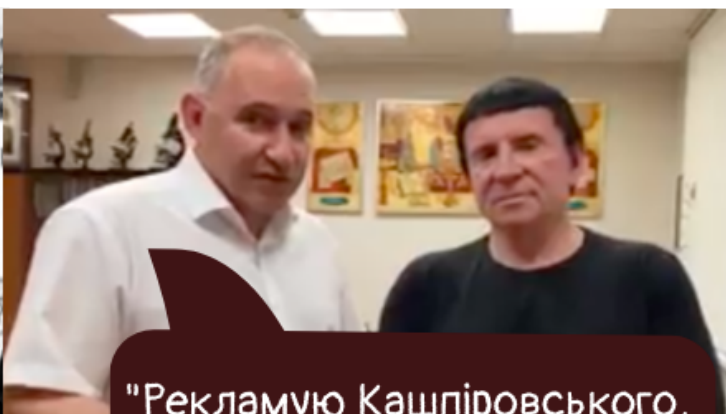
І так, телемедицина – це дистанційна медична консультація, при якій лікар, що безпосередньо проводить обстеження та лікування пацієнта, отримує дистанційну консультацію іншого лікаря з використанням телекомунікацій (тобто по відеозв'язку або у

вигляді обміну електронними повідомленнями у випадках, коли відстань є критичним чинником, наприклад, в сільській місцевості). І так, телемедицина не має нічого спільного із Кашпіровським та зарядженою водою.

А ми є також в телеграмі <https://t.me/behindtheukrainiannews> та інстаграмі @behind_the_news Приєднуйтеся!

"Я був першим:
"Медична пірамідка
Шинсе - лікування
практично всіх хвороб"
Д. Гордон

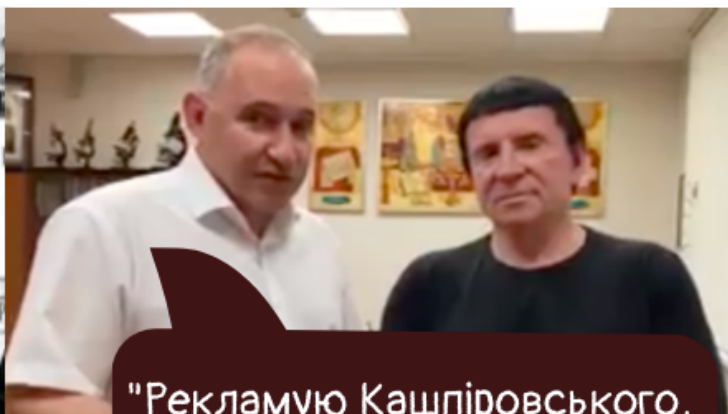
"Рекламую Кашпіровського,
який 30 років тому
лікував всю країну
по телевізору, бо тоді не
було блогерів"
Б.Тодуров

А я їм 4 роки про
доказову медицину, про
міжнародні протоколи
лікування...

"Я був першим:
"Медична пірамідка
Шинсе - лікування
практично всіх хвороб"
Д. Гордон

"Рекламу Кашпіровського,
який 30 років тому
лікував всю країну
по телевізору, бо тоді не
було блогерів"
Б.Тодуров

 ПО ТОЙ БІК НОВИН

Де моя
колекція ікон?

Я ТЕЖ ТАК ВИТЯГНУ РУКУ

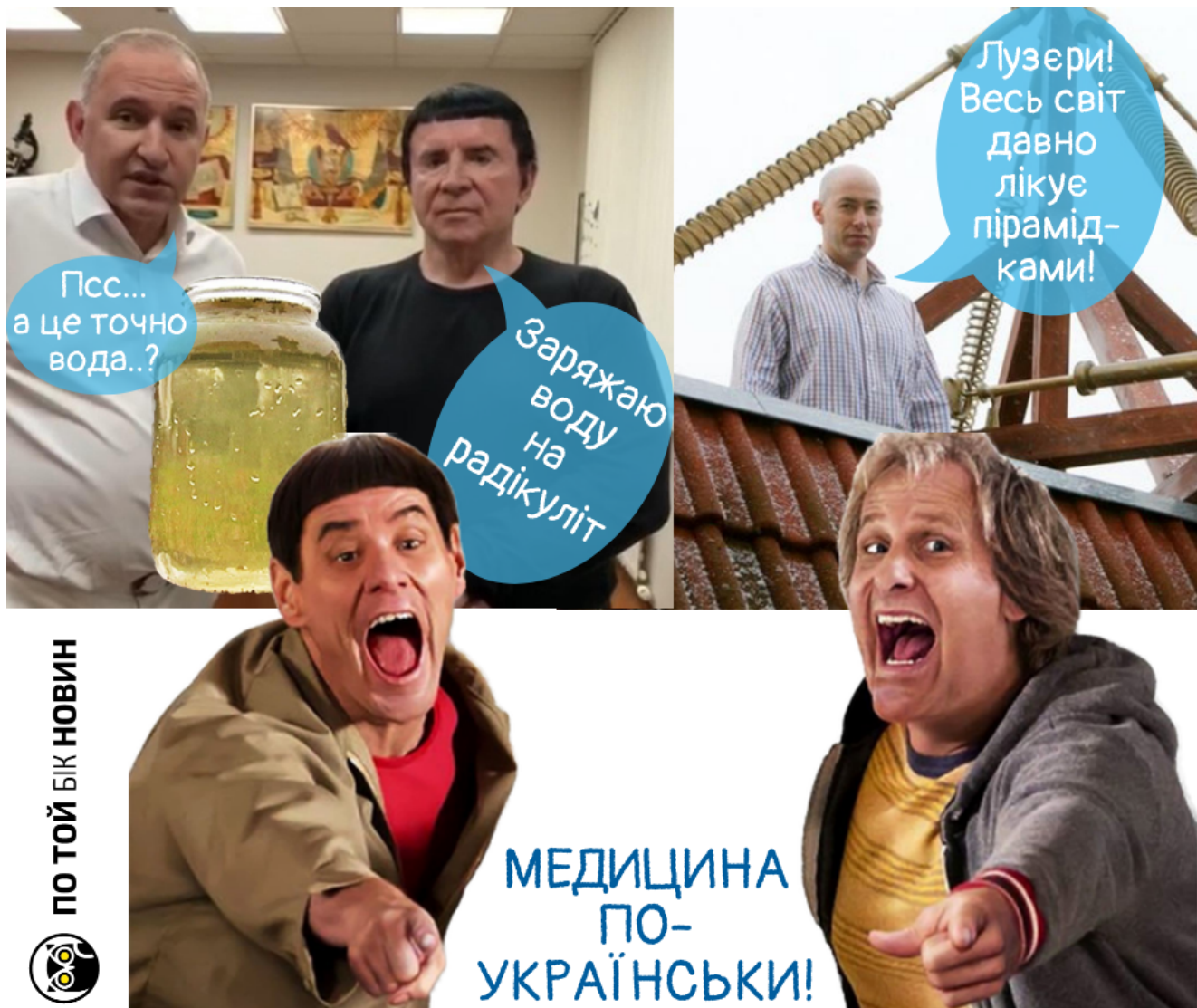
АЛЕ ЗАРАДИ ГІПОКРАТА АБО ВСІХ У
КОГО ВИ ТАМ ВІРИТЕ, КЕРУЙТЕСЯ
ДОКАЗОВОЮ МЕДИЦИНОЮ

Не хочу вас
розчаровувати, але
телемедицина не має
нічого спільного із
Кашпіровським

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Допомогти сиротам чи потішити его: подарунки вихованцям інтернатів

Чому не потрібно дарувати дітям з інтернатів дорогі подарунки і як можна допомогти дітям, які позбавлені батьківської опіки? Пам'ятаєте, кілька тижнів тому ми розбирали інтернет-лохотрон із передноворічними подарунками для дітей? Серед іншого ми написали: якщо хочете допомогти дітям, то для цього є десятки інших способів. Наприклад, подарувати щось малюку в

інтернаті. Навколо цієї поради розгорнулася дискусія і ми вирішили «копнути» глибше.

Ми поспілкувалися про подарунки для вихованців інтернатів перед святами із комунікаційницею благодійної організації Надія і житло для дітей

Дарією Байрак, яка пояснила, що поки не почала займатися темою сирітства, теж думала, що подарунки для дітей в інтернатах – це добре. Насправді – не зовсім.

Дар'я розповідає про те, як загалом влаштована інтернатна система в Україні (а ми по тексту даємо власні ремарки).

Трохи цифр

Отже, в інтернатах сиріт не більше 8%. А понад 92% – це діти, які мають батьків. Причин, чому діти потрапляють в інтернати, багато, але найпоширеніша – бідність або невлаштованість сім'ї.

Тобто, у переважної більшості дітей є батьки. І дитині краще з батьками, ніж в “ситому” інтернаті.

Щороку в бюджет України закладають до 10 млрд грн на інтернатні заклади – (інтернатні заклади у віданні трьох міністерств – Міністерства соціальної політики, Міністерства освіти і науки України і Міністерства охорони здоров'я).

Це багато чи мало? Насправді, це в середньому 10 тисяч гривень на кожну дитину в місяць. Лише 15% з цієї суми йде на одяг та їжу для вихованців. Решта – на оплату працівників, комунальні послуги закладів і тд. Тобто, фактично гроші витрачаються на утримання інтернатів, а не на дитину. Проте матеріальний стан – не найгірша проблема. Дітям часто потрібна медична та психологічна допомога, навички жити у суспільстві, а деколи навіть вміння зварити макарони або пельмені.

Допомога інтернатам. Чому подарунки – не найкраща ідея?

Є кілька видів подарунків. Найчастіше – це солодощі. У багатьох дітей після такої кількості солодощів, як перед новорічно-різдвяними святами, трапляються розлади кишково-шлункового тракту. Наступного дня – діарея, рвота, алергія. Солодощі у таких кількостях – шкідливі. І якщо дорослі не можуть цього зрозуміти, то діти тим паче.

Іграшки. Потрібно розуміти, що у дітей в інтернатах немає особистих речей. Вранці видали одяг, ввечері забрали. Коли дітям приносять іграшки, їх ставлять на поличку, щоб не зламалася. Якщо ви купуєте іграшки в інтернат, це не означає, що дитина буде нею гратися. Там практично нема особистого простору.

Одяг та речі. Тут все залежить від матеріальних можливостей інтернату. Трапляються випадки, коли «благодійники» приносять речі, куплені у секонд-хендах або речі у поганому стані. Тому краще уточнити в інтернаті, що потрібно. Весь не новий одяг має пройти санітарну обробку, тобто дезінфекцію, прання, прасування. У свою чергу, це час персоналу, а часто – відсутність дезінфікуючих і миючих засобів у потрібній кількості. Тому для керівництва – це частіше головний біль, а не допомога.

Від «По той бік новин»: *Дар'я раптово запитує, чи бачили ми тумбу біля ліжка дитини в інтернаті?*

На цій тумбі нічого немає. Це найкраща ілюстрація того, що як живеться дітям в інтернатних закладах. Як в армії... Тільки в армії дорослі і сформовані люди, а тут діти, як уже мають певні психологічні травми. Уявіть, у кімнаті живе по 10 дітей, у них спільні душові, які навіть не розділені перегородками, спільний туалет на кількох осіб, теж без перегородок. Чи можна говорити про повагу до особистості в таких умовах?

Існує також практика, коли діти замовляють собі подарунки. Дорогі. Чому це погано? Діти не знають вартості цих речей,

вони живуть ізольовано. Для них це абстрактна ціна. Дехто сприймає це як статусну річ, дехто вимінює ці речі на цигарки, цукерки та інші товари. Коли дитина губить або розбиває, наприклад, телефон або ноутбук, вона це не сприймає як велику втрату, спрацьовує підхід «я попрошу і мені ще куплять».

Це має наслідки, адже виховує модель споживацького ставлення: я – сирота, мені всі винні. В дорослому житті такий підхід теж зберігається. «Компенсуйте мені».

Від «По той бік новин»: *Ми зараз живемо в цифровому світі і мобілка та ноутбук – це не елементи розкоші, а речі, які задовольняють щоденні потреби. Діти в інтернатах і так відірвані від життя і розвитку суспільства. Телефон або ноутбук – це вихід у зовнішній світ.*

З іншого боку: хтось же повинен платити за мобільний зв'язок. У дітей коштів немає. В інтернатах не передбачені такі витрати. Також діти не розуміють загроз, які несе інтернет.

Від «По той бік новин»: *пишіть у коментарях, як ви вважаєте, мобільні телефони, ноутбуки та інтернет для вихованців інтернатів – це інтеграція у зовнішній світ чи загроза, до якої вони не готові?*

Подарунки за пісні та вірші

Інший бік медалі – це сприйняття дітьми новорічно-різдвяних свят та «благодійників». Зачасту, це такий собі бартер. Поширена практика, коли дітей змушують давати концерти, читати віршики, співати пісеньки. 10-15 концертів за тиждень. Вихованці інтернатів втрачають відчуття свята.

Від «По той бік новин»: *нещодавно спілкувалися із одним чоловіком, який ріс в інтернаті, а також має інвалідність. У нього проблеми із житлом і він під кожним постом лідерів думок, чиновників, журналістів та зірок шоу-бізнесу кидає однотипний текст про те, щоб йому допомогли. Ми вирішили йому написати із пропозицією конкретного алгоритму дій (до кого*

звертатися, чому потрібно писати звернення і пройти всі бюрократичні кола пекла і тд), адже масовий спам робить лише гірше. Більше того, інформація у тексті, який він залишає, застаріла. Чоловік відмовився робити конкретні кроки, щоб вирішити проблему. Натомість хоче зв'язатися із журналістами, щоб вони вкотре зняли про нього сюжет і показали, як погано йому живеться.

Насправді, проблема лежить глибше. Люди, які приїжджають у дитбудинки раз в рік перед святами – вони для дитині не цінні. Це люди, які тішать своє его. Маленькі діти надіються, що їх всиновлять, але люди приїхали і поїхали, погравшись з дитиною один раз, а вихованці дитбудинків отримують психологічні травми. Наприклад, розлад прив'язаності <https://bit.ly/2LtTbFp>

Це не означає, що не треба допомагати

Лікування. У дітей в інтернатах є проблеми із зубами. Коштів у закладах на це практично немає. Тому варто подзвонити в інтернат і запитати, чи потрібна допомога із лікуванням і, наприклад, стоматологією зокрема.

Якщо хочете поїхати в Інтернат, то варто розуміти, що треба їздити постійно і вибудувати контакт з однією дитиною. Можна бути другом, наставником, не обов'язково всиновлювати або брати опіку над дитиною. Це просто спілкування і відвідування конкретної дитини з певною періодичністю.

“Пакет випускника” – сковорідка, каструля, постільна білизна – предмети першої необхідності для самостійного життя. Вони стануть у нагоді тим, хто за кілька місяців покидає інтернат.

Оплата репетитора для підготовки до ЗНО. Освіта в інтернатах не дуже високої якості, а зовнішнє оцінювання дозволяє розраховувати на більш оплачувану професію.

Допоможіть Центрам, які підтримують сім'ї: центри соціальної підтримки дітей і сімей, центри матері і дитини, притулки для

жінок, що постраждали від насилля.

Хочете допомогти дитині – допоможіть її сім'ї. Це бідні сім'ї, в яких батьки вважають, що дитина в інтернаті буде краще забезпечена, ніж дома. Таким сім'ям потрібно допомогти і втримати їх від спокуси віддати дитину в інтернат. Це потребує значно більше зусиль, аніж купити цукерки чи фарби до Дня Святого Миколая чи на Новий рік. Тому повертаємося до питання: в чиїх інтересах ви допомагаєте: потішити власне его чи справді допомогти дитині?

І звісно, розповсюджуйте інформацію, як треба і як не треба допомагати.

Від “По той бік новин”: *що ж, тема складна і багатоаспектна. Ми відкриті до дискусії, діліться вашими думками у коментарях.*